

είναι αδύνατον να αλλάξει τις επάγγελμα εις προκεχωρημένην ηλικίαν) Σκυρ. "Όσο κοιμάτ' ο Γιάννης, όνειρα βλέπει (ότι ή αδράνεια δέν δύναται να μεταβάλλη την κατάσταση) Πελοπν. (Κυνουρ.) Γιάννης με Γιάννης γίνονται από τὰ χίλια χωριά (ότι διχόνοιαι δύνανται να αναφυοῦν καὶ μεταξύ στενῶν συγγενῶν ή φίλων) Πελοπν. (Κόκκιν.)

Τὰ θέλει ο Γιάννης 'ς τὴ Μαριὰ καὶ ἡ Μαριὰ 'ς τὸ Γιάννη (ἐπὶ ἀμοιβαίων αἰσθημάτων φιλίας ή ἐχθρότητος) Κάρπ. Γιάννης δουλεύει, Γιάννης τρώει (ότι ο ἐργαζόμενος καρποῦται καὶ τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας) Θήρ. Νίσυρ. κ.ά. "Αν δὲ σκουντάφ' οὐ Γιάνν'ς, χαρὰ 'ς τοῦ Γιάνν'. "Αν σκουντάφ' οὐ Γιάνν'ς, τύφλα 'ς τοῦ Γιάνν'! (ἐπὶ τῶν ἐπιρριπτόντων τὴν εὐθύνην ἐπιτυχίας ή ἀτυχίας ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς ἄλλους) Μακεδ. (Νάουσ.)

Γιὰ σὲ τὰ λέω, Γιάννη, νὰ τὰ γροικοῦν οἱ γι-ἄλλοι (ἐπὶ ἐμμέσως διδομένων συμβουλῶν ή προσταγῶν) Κρήτ. Συνών. παροιμ. Σέ ν α τὰ λέω, πεθερά, γιὰ νὰ τ' ἀκούῃ ή νύφη.

Λεῖπ' οὐ Γιάννους, λείπ' ή γ-ἔννοια (ότι τὴν ἀπώλειαν προσώπου ή πράγματος ἰσοφαρίζει ἀνάλογον κέρδος) Λέσβ. "Εχ' κι οὐ Γιάνν'ς καίτ' κι τό 'βγαλε 'ς τὴ βόλτα (ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων δι' ἀσήμαντον ἀπόκτημα) Μακεδ. (Θεσσαλον.) "Όλα τὰ φαγιά τοῦ Γιάνν' (ἐπὶ τῶν ἀπλήστων) ἔνιαχ. Γιὰ τοῦ Γιάνν' μίσησα κι τοὺν "Α-Γιάνν' (ἐπὶ προσώπου μισηθέντος ἐξ αἰτίας ἄλλου) Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Εἶδες, ἤλιε μου, τὸ Γιάννη; | Οὔτε ἦταν, οὔτ' ἐφάνη (ἐπὶ ἀπωλείας ή ἀποκρύψεως παντὸς ἔχοντος προσώπου ή πράγματος) Πελοπν. (Λάστ.) "Όσο νὰ βρῶ τὸ Γιάννη, χάνω τὸν κυρ-Γιάννη (ἐπὶ δυσκολίας συναντήσεως προσώπου ή ἐξευρέσεως ἀναγκαιούντων πραγμάτων) αὐτόθ. Γιάννη γύρενε καὶ καρτέρει (ἐπὶ ἀορίστων καὶ ἀμφιβόλων ὑποσχέσεων) ἔνιαχ. Συνών. παροιμ. Τρέχα, γύρενε καὶ Νικο-λὸ καρετρεῖ. Βούτα, Γιάννη, κ' ἔβγα πέρα (ἐπὶ τῶν παροτρυνόντων ἄλλους εἰς ἐκτέλεσιν παρατόλμων καὶ ἀβεβαίας ἐκβάσεως πράξεων) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 634. Τῇ Γιάνν' τὸ βούδ' σὴ Γιάνν' τὸ χωράφ' (ἐπὶ ζημίας προξενουμένης ἐξ αἰτίας τοῦ ζημιουμένου καὶ μὴ ἐνδιαφερούσης τὸν ὁμιλοῦντα) Πόντ. (Χαλδ.) "Η θάλασσα ἐέν'τον ξύγαλον κι ὁ Γιάννης χουλᾶρ' κ' εἶρεν (ή θάλασσα ἐγινε γιαούρτι καὶ ὁ Γιάννης δέν βρῆκε κουτάλι· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐπωφεληθοῦν εὐκαιρίας πρὸς ἀπόκτησιν πράγματος ἀφθονούντος ἤδη, ἀλλὰ σπανίου ἄλλοτε, διότι ἐν τῷ μεταξύ ἐστερήθησαν τῶν ἀπαιτούμενων μέσων) αὐτόθ. || "Ἀσμ.

Γιαννῇ μου, κάτσι φρόνιμα, κάτσι ταπεινουμένα Μακεδ.

Γιαννοῦ, 'σου πᾶς 'ς τὴν ἐκκληθᾶν ὁμορφα στολισμένη καὶ τοῦ Γιαννῇ σου τὸ κορμὶν μέσα 'ς τοὺς μαύρους λόγγους Κύπρ.

'Απὸ Θεοῦ λαλιὰ ἐρθεν ὁ Γιάννης θ'ἀποθάνη Πόντ.

Γιάννη, Γιάννη, Κατσιγιάννη, | τ' ἄντερὰ σου στὸ τηγάνι (ἀπὸ παιδικ. σκωπτ. ᾄσμ.) Πελοπν. (Γαργαλ.)

Γιάννε, Γιάννε καὶ Γιαννίτς, | ἔμπα κ' ἔβγα σὸ καφούλ' κι ἄρπαξον τὸ καττοπούλλ' (ἀπὸ λογοπαίγν' καφούλ' = θάμνος) Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.)

Τὸ ὄν. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιαννῆς 'Αθῆν. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. 'Σ τοῦ Γιάννη Πελοπν. (Λαγκάδ.) Γιάννη Κατούνα Κρήτ. 'Σ τοῦ Γιάννη τὸ Λάζο Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) 'Σ τοῦ Γιάννη τὴ Δρυῖα (σπήλαιον) Δ. Κρήτ. Τοῦ Γιάννη ή Σκάλα Πελοπν. (Μάν.) 'Σ τοῦ Γιάννη Ρούση Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

'Σ τοῦ Γιάννη τὴ Συκιὰ Πελοπν. (Τριφυλ.) 'Σ τοῦ Γιάννη τὸ Χωριὸ Πελοπν. (Μάν.) Γιαννᾶες Κύπρ. 2) Τὸ πτηνὸν Φοινίκουρος ὁ ὠχρόουρος (Phoenicurus ochrurus gibraltariensis), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae) 'Ανάφ. Θήρ. Μῆλ. Χίος (Νένητ.) κ.ά.: Οἱ γερανοὶ φέρουν τὰ κοτσύφια καὶ παίρνουν τὰ Γιάννηδες 'Ανάφ. Οἱ Γιάννηδες τὸ βράδυ κοιτάζουνε 'ς τὰ δοκάρια (κοιτάζουνε = φωλιάζουν) αὐτόθ. Συνών. βλ. εἰς λ. Γ ι ἄ ν ν α κ α ς 2. 3) Το πτηνὸν Σχοίνικλος ὁ λοφιοφόρος (Vanellus cristatus), τῆς οἰκογ. τῶν Χαραδριδῶν (Charadriidae) Κύπρ. Συνών. γ ε ν ῖ τ σ α ρ ο ς, κ α λ η μ ἄ ν ι, π α γ ο τ σ ῖ ν ι, σ κ ο ι ν ο π ο ὕ λ λ ι. 4) Εἶδος ἀπίου χρώματος πρασίνου Νάξ. (Μέλαν.) 5) 'Ο πλανήτης Ζεὺς ή ὁ "Αρης Στερελλ. (Εὐρυταν. κ.ά.) Πβ. Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3,640-641. Συνών. εἰς λ. Γ ι ἄ ν ν ο ς 7. 6) Τὸ καλλωπιστικὸν φυτὸν Βουγκαινβιλλέα ή εὐειδῆς (Bougainvillea spectabilis), τῆς οἰκογ. τῶν Νυκταγινιδῶν (Nyctaginaceae). 7) Παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐντὸς κύκλου σχηματιζομένου ὑπὸ παιδίων ἀλληλοκρατουμένων διὰ τῶν χειρῶν εὐρίσκονται δύο παῖκται. 'Εξ αὐτῶν εἰς με δεμένους ὀφθαλμοὺς κρατῶν μανδήλιον ἐρωτᾷ τὸν ἑτερον «Γιάννη, ποῦ εἶσαι;»... 'Εκ τῆς φωνῆς δὲ τοῦ ἀποκρινομένου «ἐδῶ εἶμαι» προσπαθεῖ νὰ προσδιορίσῃ τὴν θέσιν του καὶ νὰ τὸν κτυπήσῃ. Μετὰ ἀπὸ πολλὰ κτυπήματα διδόμενα εἰς τὸν ἄερα κατορθώνει νὰ κτυπήσῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς συμπαίκτας του καὶ οἱ ρόλοι ἐναλλάσσονται 'Ιων. (Σμύρν.) Πελοπν. (Μαντίν.) Πβ. εἰς λ. μ υ λ ω ν ᾱ ς.

γιαννὶ τό, Ρόδ.

'Εκ τοῦ κυρ. ὄν. Γ ι ἄ ν ν η ς κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Τὸ πτηνὸν 'Ερίθακος ὁ ἐρυθρόλαιμος (Erithacus rubecula), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae) Συνών. βλ. εἰς λ. Γ ι ἄ ν ν ἁ κ ι 3.

Γιαννιώτης ὁ, κοιν. Γιαννώτ'ς βόρ. ἰδιώμ. Γιαννιώτους Θεσσ. ('Αργιθ.) Γιννιώτης "Ηπ. ('Ιωάνν.) Γιννιώτ'ς "Ηπ. (Μελιγγ.)

'Εκ τοῦ ὄν. τῆς πόλεως τῆς 'Ηπείρου Γ ι ἄ ν ν ι ν α = 'Ιωάννινα.

1) 'Ο κάτοικος τῶν 'Ιωαννίνων ή ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς πόλεως ταύτης κοιν.: 'Αποποῦ εἶσαι; — Γιαννιώτης, γέννημα καὶ θρέμμα. "Ηρθαν πολλοὶ Γιαννιώτες νὰ παρακολουθήσουν τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα τῆς ομάδας τους 'ς τὴν 'Αθήνα κοιν. Χουρέφανι βλάχ'κα οἱ Γιαννιώτ'ς (βλάχ'κα = βλάχικους χορούς) Σάμ. (Κουμαδαρ.) "Ἀσμ.

Γιαννιώτισσα, Γιαννιώτισσα, | σὲ φίλησα κι ἀρρώστησα Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν.)

Διαβάτη μ', πόθεν ἔρχισι; Γιαννιώτισσα δὲν παίρνεις; Μακεδ. (Κοζ.)

Τ' ἀκοῦσαν οἱ Γιαννιώτις κι ὅλοι φεύγουνι "Ηπ. (Μέγα Περιστ.)

2) 'Ο ψυχρὸς βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὡς προερχόμενος ἐξ 'Ιωαννίνων διὰ τοὺς κατοικοῦντας νοτίως καὶ νοτιοδυτικῶς τῆς περιοχῆς ταύτης "Ηπ. ('Αγναντ. Καταρρ. Μελιγγ. Πλάκ. Πράμαντ. Τσαμαντ.) Θεσσ. ('Αργιθ. Βαθύρρ. Μεσοχώρ. Μυρόφυλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Εὐρυταν. Περίστ. Σπάρτ. κ.ά.) — Δ. Λουκοπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 59 Πῶς ὑφαίν., 71: Φ'σάει Γιαννιώτ'ς Περίστ. Οὐ Γιαννιώτους τοῦ 'φιοι τοῦ χιόν' 'Αργιθ. "Αμα τραυαῖ οὐ Γιαννιώτ'ς, π'θαίναμαν (τραυαῖ = φουσούσε, π'θαίναμαν = ὑποφέραμε πολὺ ἀπὸ τὸ κρύο) Καταρρ. Τραυαῖ Γιαννιώτ'ς ἄερας κι θὰ ξαστιρώσ' "Αγναντ. Οὐ Γιαννώτ'ς δὲ δού π'ράζ' ἰδῶ, γιὰτ' εἰν'

